

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121208371
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:6121208371.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, právne zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtina 48, P.O.BOX 205, Bratislava, proti žalovanému: J. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX, právne zast. Mgr. Ondrejom Barnom, advokátom, Zámocká 529/34, Stropkov, o zaplatenie 3.814,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 5. augusta 2021, č.k. 11Csp/28/2021-82, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. r u š í a vec mu v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I rozhodol, že konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 534,55 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 30,- eur od 19.01.2021 do zaplatenia, zo sumy 30,- eur od 17.02.2021 do zaplatenia, zo sumy 70,91 eura od 20.02.2021 do zaplatenia, zo sumy 30,- eur od 19.03.2021 do zaplatenia, zo sumy 70,91 eura od 23.03.2021 do zaplatenia, zo sumy 30,- eur od 20.04.2021 do zaplatenia, zo sumy 70,91 eura od 28.04.2021 do zaplatenia, zo sumy 30,- eur od 21.05.2021 do zaplatenia, zo sumy 70,91 eura od 25.06.2021 do zaplatenia, zo sumy 30,- eur od 17.07.2021 do zaplatenia, zo sumy 70,91 eura od 23.07.2021 do zaplatenia, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72 %.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovení §52 ods. 1, 2, § 53 ods. 9, § 488, § 489, § 494, § 497, § 499, § 502, § 565 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len ZoSÚ), a ustanovením § 132 ods. 1 a 2 a článku 8 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Vecne svoje rozhodnutie v časti zastavenia konania odôvodnil postupom podľa § 145 ods. 2 CSP z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby a v časti zamietnutia žaloby vo zvyšku nepreukázaním nároku pre nepreskúmateľnosť žaloby.

3. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právnych zástupcov strán, a zistil nasledovný skutkový stav: Právny predchodca pôvodného žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 07.06.2016 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 6.200,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 96-ich mesačných splátkach vo výške 118,10 eur. Listom zo dňa 22.06.2018 právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil predčasné zosplatenie úveru. Dňa 08.07.2020 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na spoločnosť žalobcu. Súd posúdil predmetný zmluvný vzťah ako založený spotrebiteľskou zmluvou, preto je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov,

ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania.

4. Súd poukázal na to, že žalobca v žalobe uviedol, že si v konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 3.814,01 eura. Ani po námietke žalovaného, ani na výzvu súdu však žalobca nešpecifikoval, ako dospel k žalovanej sume, t.j. akým výpočtom, ktorý by bol overiteľný súdom. Z uplatnenej sumy pred čiastočnými späťvzatiami, t.j. zo sumy 3.814,01 eura, s prihliadnutím na sumu úveru 6.200,- eur a na úhrady žalovaného do postúpenia pohľadávky (3.917,95 eura) je zrejmé, že plnenia žalovaného boli započítané nielen na istinu, ale aj na úroky a poplatky. Žalobca na výzvu súdu ohľadom špecifikácie žalovanej sumy uviedol, že z predloženého výpisu z účtu (č.l. 28) je možno vidieť aj rozpad konkrétnych platieb na jednotlivé položky - istinu, úroky a poplatky, započítanie platieb na tieto položky je zrejmé zo stĺpcov označených ako „Istina“, „Úrok“, „Suma sankčný úrok“, „Poplatok za poskytnutie“, „Suma poplatky“ a „Suma poistenie“. Súd však poukazuje na ustanovenie § 132 ods. 2 CSP, podľa ktorého opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. S poukazom na citované ustanovenie bolo potom povinnosťou žalobcu riadne špecifikovať uplatnený nárok spôsobom, z ktorého bude jednoznačne zrejmé, prečo si žalobca uplatnil práve sumu 3.814,01 eura a akým výpočtom k sume dospel. Okrem toho, z predloženého výpisu z účtu spôsob výpočtu sumy 3.814,01 eura ani nevyplýva. Súd konštatoval, že v sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný žalobou a uplatnený nárok je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok zdôvodňuje, keď skutkovým základom opísaným v žalobe v spojitosti s petítom je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobcom, ktorý je predmetom konania. Medzi základné procesné povinnosti strany sporu nevyhnutné pre úspech v sporovom konaní patria povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazná. Ich vzájomná väzba spočíva v tom, že predpokladom unesenia dôkazného bremena je primárne splnenie povinnosti tvrdenia, pričom v procese sa súdu dokazuje pravdivosť týchto tvrdení o rozhodných skutočnostiach. Žalobca si však povinnosť tvrdenia dostatočne nesplnil napriek námietke žalovaného a výzve zo strany súdu. Nesplnenie takejto povinnosti má pre stranu sporu nepriaznivý dôsledok, pretože pokiaľ sa súd o potrebných skutočnostiach nedozvie, nebude môcť potrebnú skutočnosť urobiť predmetom svojho poznania a bude nútený pre nedostatok odôvodnenia žalobu zamietnuť. Žalobca tak nepreukázal oprávnenosť výšky žalovanej sumy, keď neuviedol spôsob výpočtu, ktorým k žalovanej sume dospel, pričom z pojednávania sa ospravedlnil, čím sa vzdal možnosti špecifikovať ju na pojednávaní po predbežnom právnom posúdení veci. Žalobca odkazoval na výpis z účtu, avšak v zmysle ustanovenia § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy, išlo by o porušenie zásady rovnosti strán sporu (a to najmä v prípade spotrebiteľskej veci, naviac, ak spotrebiteľ nepreskúmateľnosť žaloby sám namietal). V danom prípade nebol daný dôvod na odstraňovanie väd žaloby, pretože žaloba mala všetky požadované náležitosti, pričom nedostatočná špecifikácia žaloby má za následok zamietnutie žaloby pre jej nepreskúmateľnosť, a nie jej odmietnutie. Bolo povinnosťou žalobkyne v zmysle čl. 8 základných princípov CSP označiť skutkové tvrdenie dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti. Preto súd žalobu vo výroku I. zamietol pre nepreukázanie nároku pre nepreskúmateľnosť žaloby.

5. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol pri aplikácii § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP, keď žalovaný procesne zavinil zastavenie konania v časti sumy 534,55 eura s príslušenstvom plnením po podaní žaloby, a vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá, z čoho vyplýva čistý úspech žalovaného 72%.

6. Proti zamietajúcemu výroku tohto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, považujúce rozhodnutie súdu prvej inštancie za príliš formalistické, arbitrárne, odporujúce obsahu zmluvy a výkladovým pravidlám uvedeným v ust. § 35 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka. Žalobca nesúhlasí s právnym názorom súdu, že by žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno na preukázanie ním uplatneného nároku. V žalobe uplatnený nárok špecifikoval čo do právneho dôvodu a výšky ako nárok z titulu nesplateného úveru poskytnutého žalovanému na základe úverovej zmluvy č. 6173028121 zo dňa 07.06.2016 vo výške 6.200 eur a so žalobou doložil listinné dôkazy na preukázanie uplatneného nároku. Predmetný úver sa žalovaný zaviazal splatiť formou pravidelných mesačných splátok po 118,10 eur vrátane splátky poisťného, na úver zaplatil sumu 3.917,95 eur. Z dôvodu porušenia platobných

povinností žalovaného právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru listom zo dňa 22.06.2018, čo aj žalobca uviedol v žalobnom návrhu, ktorý tiež obsahoval ako prílohu samotné vyhlásenie predčasnej splatnosti s výzvou na úhradu a doručenkou preukazujúcu doručenie výzvy žalovanému dňa 03.08.2018. Pred vyhlásením predčasnej splatnosti právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok výzvou označenou ako „tretia upomienka“, ktorá bola spolu s podacím hárkom taktiež súčasťou žaloby. Výpis z úverového účtu, ktorý obsahuje prehľad úhrad žalovaného a započítanie jednotlivých platieb na tie ktoré položky, bol taktiež predložený spolu so žalobou, pričom v podaní zo dňa 21.06.2021 žalobca súdu podrobne uviedol presnú sumu, ktorú žalovaný uhradil a objasnil aj spôsob započítavania platieb s uvedením, že v tomto konaní si žalobca uplatňuje nárok len na zaplatenie istiny, ktorá nebola žalovaným (v súlade so započítavaním platieb počas trvania úverového vzťahu) uhradená spolu so zákonným úrokom z omeškania. Súd prvej inštancie však žalobcom predložený listinný dôkaz vyhodnotil v rozpore so skutkovým stavom. Žalobca má za nesporné, že v predmetnom konaní súdu predložil všetky potrebné dôkazy a svoj nárok dostatočne špecifikoval tak, aby bolo zrejmé, že tento je dôvodný, pričom poukázal na nález Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015 sp.zn. I. ÚS 640/2014, v zmysle ktorého prehnane formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Podľa žalobcu, nakoľko úverová zmluva ako konsenzuálny kontrakt, z ktorej nároky sú uplatnené žalobou v tomto spore, bola uzavretá platne, vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie žalovanej pohľadávky. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.279,46 eur, úrok z omeškania 5,00% ročne zo sumy 4 276,74 Eur od 11.7.2018 do 16.7.2020 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 4 176,74 Eur od 17.7.2020 do 20.8.2020 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 4 146,74 Eur od 21.8.2020 do 22.9.2020 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 4 116,74 Eur od 23.9.2020 do 22.10.2020 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 4 086,74 Eur od 23.10.2020 do 28.10.2020 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 4 015,83 Eur od 29.10.2020 do 23.11.2020 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 985,83 Eur od 24.11.2020 do 8.12.2020 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 914,92 Eur od 9.12.2020 do 16.12.2020 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 884,92 Eur od 17.12.2020 do 21.12.2020 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3 814,01 Eur od 22.12.2020 do 18.1.2021 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3784,01 Eur od 19.1.2021 do 16.2.2021 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3754,01 Eur od 17.2.2021 do 19.2.2021 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3683,10 Eur od 20.2.2021 do 18.3.2021 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3653,10 Eur od 19.3.2021 do 22.3.2021 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3582,19 Eur od 23.3.2021 do 19.4.2021 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3552,19 Eur od 20.4.2021 do 27.4.2021 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3481,28 Eur od 28.4.2021 do 20.5.2021 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3451,28 Eur od 21.5.2021 do 24.6.2021 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3380,37 Eur od 25.6.2021 do 16.7.2021 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3350,37 Eur od 17.7.2021 do 22.7.2021 úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3279,46 Eur od 23.7.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie žalobcu má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, v dôsledku čoho je treba rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bolo zaplatenie pohľadávky vo výške 3.814,01 eur s príslušenstvom, ako nároky vyplývajúce zo zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako veriteľom a žalovaným - fyzickou osobou, spotrebiteľom ako dlžníkom. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd žalobu v celom rozsahu zamietol (po čiastočnom zastavení konania v dôsledku späťvzťatia žaloby) pre nepreukázanie nároku pre nepreskúmateľnosť žaloby.

10. Podstatou odvolateľových námietok je výhrada voči prílišnému formalizmu súdu, rozhodnutie považuje za arbitrárne a odporujúce obsahu zmluvy aj výkladovým pravidlám uvedeným v ust. § 35 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Žalobca je toho názoru, že v predmetnom konaní svoj nárok dostatočne špecifikoval a doložil všetky potrebné dôkazy, aby bolo zrejmé, že nárok je dôvodný.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 21.04.2021, domáhal zaplatenia istiny 3.814,01 eur spolu s úrokom z omeškania s presnou špecifikáciou na tom skutkovom základe, že jeho právny predchodca Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ poskytol žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.06.2016 pod číslom 6173028121 úver vo výške 6.200 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach. V rozpore so zmluvnými dojednaniami však svoj záväzok platiť splátky riadne a včas neplnil (čo žalobca preukazoval výpisom z úverového účtu), preto ho veriteľ vyzval na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky. Nakoľko žalovaný napriek tomu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, veriteľ v súlade s článkom VOP označeným ako „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 21.06.2018 predčasnú splatnosť úveru a oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 03.07.2018 v súlade s článkom VOP označeným ako „Doručovanie a vyhlásenie klienta“. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote dlžnú sumu neuhradil, dostal sa od 11.07.2018 do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Ďalej žalobca v žalobe uviedol, že pohľadávka bola na žalobcu postúpená Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako postupcom na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 14.02.2020 (Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok a Žiadosť o postúpenie a prevod sú založené v registri Okresného súdu Banská Bystrica), o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu v súlade s ustanovením § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 01.07.2020, po tomto dátume žalovaný zaplatil sumu 462,73 eur, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru. Žalobca uviedol, že v tomto konaní si uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru 3.814,01 eur s príslušenstvom, ktorú žalovaný napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

12. Žalobca k žalobe doložil Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžičku“ zo dňa 07.06.2016, uzavretú medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a žalovaným, oznámenie VÚB, a.s. o splnení obchodných podmienok pre čerpanie Flexipôžičky, Informáciu finančného sprostredkovateľa k dojednanému poisteniu zo dňa 07.06.2016 podpísané dlžníkom, Európske informácie VÚB., a.s. o spotrebiteľskom úvere podpísané dlžníkom dňa 07.06.2016, Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavretú s dlžníkom, zoznam dokladov k Flexipôžičke, VOP VÚB, a.s., výpis z úverového účtu, s prehľadom o jednotlivých splátkach úveru a spôsobe započítavania konkrétnej úhrady na istinu, úrok, sankčný úrok, poplatky atď., tretiu upomienku zo dňa 07.05.2018, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 22.06.2018 s kópiou poštovej doručky, prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok s identifikáciou pohľadávky, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2020 a výzvu žalobcu na zaplatenie pohľadávky z 25.11.2020 spolu s poštovým podacím hárkom.

13. Na základe takto podanej žaloby vydal Okresný súd Banská Bystrica vo veci platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal včas odpor, v ktorom namietal nedostatočnú špecifikáciu uplatneného nároku a neprijateľné podmienky zmluvy týkajúce sa poplatkov. Vec bola postúpená Okresnému súdu Trnava ako súdu príslušnému na jej prejednanie, ktorý vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní doplnil skutkové tvrdenia tak, že uvedie v položkách aká bola celková žalovaným čerpaná suma, aká bola žalovaným celková uhradená suma, s uvedením dátumov a výšky úhrad a aby uviedol z čoho pozostáva žalovaná suma 3.814,01 eur, pričom uvedie spôsob výpočtu aj jej jednotlivých zložiek, ktorý bude overiteľný súdom. Zároveň žalobcu poučil o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

14. Žalobca na výzvu súdu doplnil žalobu a uviedol, že ako vyplýva z priloženého výpisu z úverového účtu, žalovaný na svoj záväzok uhradil celkovo 3.917,95 eur a to platbami, ktoré žalobca rozpísal nižšie. Poukázal na to, že z výpisu z účtu je možné vidieť aj rozklad konkrétnych platieb na jednotlivé položky - istinu, úroky a poplatky s tým, že započítanie platieb na tieto položky je zrejmé zo štípcov označených ako „istina“, „úrok“, „sankčný úrok“, „poplatok za poskytnutie“, „suma poplatky“ a „suma poistenie“. Následne po postúpení pohľadávky uhradil žalovaný sumu 462,73 eur, ktorá bola zohľadnená už v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Uviedol, že medzičasom po začatí konania žalovaný vykonal ďalšie čiastkové úhrady, ktoré špecifikoval. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby celkovo vo výške

534,55 eur s príslušenstvom súd následne výrokom I. konanie zastavil a predmetom sporu tak zostalo zaplatenie sumy 3279,46 eur spolu s úrokom z omeškania špecifikovaným žalobcom.

15. Súd nariadil termín pojednávania na 05.08.2021, na ktoré sa nikto nedostavil ani nepožiadaval o odročenie pojednávania, právny zástupca žalobcu neúčast' ospravedlnil, právny zástupca žalovaného nie. Súd preto pojednával za ich neprítomnosti, vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a žalobu zamietol z dôvodu, že nárok nebol preukázaný pre nepreskúmateľnosť žaloby.

16. Odvolací súd bol však toho názoru, že uvedený postup súdu prvej inštancie nebol správny.

17. Civilné sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy, t.j. súd vychádza len z tých skutočností, ktoré strany sporu v konaní tvrdili. Jednou zo základných procesných povinností strán sporu je teda povinnosť uvádzať skutkové tvrdenia (strany zaťažuje bremeno tvrdenia). Pojmami procesný útok a procesná obrana (§ 149 CSP) zákonodarca zdôraznil kontradiktórnosť procesného postavenia strán v sporovom konaní. Porušenie povinnosti tvrdenia, zakotvanej v ustanovení § 150 CSP pre obidve strany sporu, sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 CSP), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 CSP). Žalobca je teda povinný v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými vymedzí skutkový dej, na základe ktorého si v predmetnom spore uplatňuje svoj nárok, t.j. je povinný vymedziť predmet konania po skutkovej stránke (nemusi uplatnený nárok právne kvalifikovať, vychádzajúc zo zásady iura novit curia), ale musí uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré súdu umožnia ním uplatnený nárok právne kvalifikovať. Nesplnenie povinnosti uvádzať podstatné skutkové tvrdenia, za predpokladu, že nejde o prípad, kedy treba žalobu odmietnuť v zmysle § 129 CSP, má za následok neunesenie bremena tvrdenia a neúspech v spore.

18. Vychádzajúc z obsahu spisu mal odvolací súd za to, že žalobca si v predmetnom konaní svoju povinnosť tvrdenia aj povinnosť doložiť listinné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení splnil dostatočne na to, aby súd mohol o uplatnenom nároku konať a posúdiť jeho prípadnú dôvodnosť. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca ani na výzvu súdu nešpecifikoval, ako dospel k žalovanej sume, a že z uplatnenej sumy pred čiastočnými späťvzatiami, t.j. zo sumy 3.814,01 eura, s prihliadnutím na sumu úveru 6.200,- eur a na úhrady žalovaného do postúpenia pohľadávky (3.917,95 eura) je zrejmé, že plnenia žalovaného boli započítané nielen na istinu, ale aj na úroky a poplatky, pričom žalobca na výzvu súdu ohľadom špecifikácie žalovanej sumy poukázal na predložený výpis z účtu (č.l. 28), z ktorého je vidieť ako sa konkrétne platby započítali na jednotlivé položky - istinu, úroky a poplatky, súd však poukázal na ustanovenie § 132 ods. 2 CSP, podľa ktorého opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradit' odkazom na označené dôkazy a preto bolo povinnosťou žalobcu riadne špecifikovať prečo si žalobca uplatnil práve sumu 3.814,01 eura a akým výpočtom k sume dospel. Okrem toho, podľa názoru prvoinštančného súdu z predloženého výpisu z účtu spôsob výpočtu sumy 3.814,01 eura ani nevyplýva.

19. Odvolací súd sa s týmto záverom prvoinštančného súdu nestotožnil, a mal za to, že žalobca dôvodne v odvolaní namietal prílišný formalizmus v postupe súdu, ktorý tak vydaním napadnutého rozhodnutia porušil právo žalobcu na spravodlivý proces. Aj keď rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z právneho predpisu, v konečnom dôsledku je pre žalobcu nespravodlivé, je prísne formálne a následkom tohto formalizmu súd prvej inštancie neposkytol žalobcovi účinnú ochranu jeho porušených práv.

20. Zo žaloby, rovnako ako z predložených dôkazov vyplýva, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 07.06.2016 úverovú zmluvu, ktorou mu poskytol úver vo výške 6.200 eur a žalovaný sa zaviazal splácať ho v pravidelných mesačných splátkach za v zmluve dohodnutých podmienok. Z tvrdení žalobcu a predložených dôkazov vyplýva aj to, že žalovaný úver splatil len čiastočne, preto veriteľ úver predčasne zosplatnil a následne pohľadávku postúpil na žalobcu. Žalobca v žalobe uviedol, že sa domáha v tomto spore len časti postúpeného nároku vo výške nesplateného istiny úveru vo výške 3.814,01 eur s príslušenstvom (podľa petitu sú uplatneným príslušenstvom iba konkrétne špecifikované úroky z omeškania) s tým, že výška pohľadávky bola vyčíslená postupcom ku dňu 01.07.2020. Z prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok, na ktorú žalobca odkazuje je zrejmé, že ku dňu 01.07.2020 bola vyčíslená pohľadávka žalovaného nasledovne: istina 4.276,74 eur, zmluvný úrok 1.763,42 eur, úrok z omeškania 493,2 eur, poplatky 9,02 eur. Žalobca v žalobe uviedol, že po dátume takéhoto vyčíslenia postúpenej pohľadávky žalovaný zaplatil na úhradu svojho dlhu ešte sumu 462,73 eur, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny. Zo žaloby je teda celkom zrejmé, prečo si žalobca uplatnil práve sumu

3.814,01 eur a akým výpočtom k tejto sume dospel (zostatok nesplatenj postúpenej istiny 4.276,74 eur po odpočítaní úhrady 462,73 eur vykonanej po postúpení pohľadávky, započítanej žalobcom na istinu).

21. Obsahom spisu je preukázané, že žalovaný ako dlžník si svoje zmluvné povinnosti preukázateľne neplnil a doposiaľ neuhradil svoj dlh ani do výšky vyčerpaného úveru. Odvolací súd dáva do pozornosti, že žalovaný v rámci procesnej obrany (v podanom odpore) uviedol len to, že uplatnený peňažný nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva a navrhuje žalobu zamietnuť pre nedostatočné špecifikovanie z čoho presne pozostáva uplatňovaný nárok, okrem toho namietol, že zmluva obsahuje zmluvné podmienky vytvárajúce hrubú nerovnováhu medzi stranami v jeho neprospech, čo by sú mal zohľadniť a vyhlásiť za neprijateľné (poplatky za upomienky, poplatok za poskytnutie úveru). Žalovaný teda nerozporoval platnosť úverovej zmluvy, výšku čerpaných prostriedkov ani výšku ním vykonaných úhrad uvádzaných žalobcom a to tak úhrad vykonaných do postúpenia pohľadávky splátkami vo výškach rozpísaných v doplnení žaloby, ktoré aj vyplývajú z úverového účtu (pričom z predloženého výpisu z úverového účtu je zrejmé, aká suma bola pri vykonaných splátkach započítaná na istinu, aká na úroky a aká na poplatky, čo nemožno považovať za porušenie zásady rovnosti strán), ako aj úhrad vykonaných po postúpení pohľadávky do začatia konania ako tvrdí žalobca v žalobe, a následne úhrad vykonaných po začatí konania, ktoré platby uviedol žalobca v priebehu konania (všetky tieto ďalšie úhrady vykonané po postúpení pohľadávky boli podľa tvrdenia žalobcu započítané výlučne na úhradu dlžnej istiny). Súdu nič preto nebránilo preskúmať obsah predmetného zmluvného vzťahu, vyhodnotiť platnosť spotrebiteľského úveru a jeho obsahové náležitosti a posúdiť dôvodnosť žalovanej sumy, ktorá predstavovala výlučne dlžnú istinu úveru.

22. Spravodlivým prejednaním veci je súdne konanie, ktoré rešpektuje všetky procesné zásady a princípy, ktoré tvoria súčasť štruktúry základných ľudských práv a slobôd. Podľa Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 26/94 obsah práva na súdnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva na súdnu ochranu alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je potom porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba potom rozumieť závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

23. Konanie pred súdom má zabezpečiť pre strany konania spravodlivú ochranu ich práv a záujmov (tzv. fair process). Preto im musí byť vytvorená možnosť predvídať rozhodnutie súdu a tomu prispôbiť uplatňovanie (realizáciu) svojich procesných práv. Všeobecný súd je tak povinný na všetky procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky, alebo sa bráni ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 85/2015-17 z 12. februára 2015).

24. S poukazom na vyššie uvedené je dôvodné konštatovať, že ak súd zamietol žalobu žalobcu pre nepreskúmateľnosť žaloby nepostupoval procesne správne, čím znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Preto odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku ako aj závislom výroku o trovách konania a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

25. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude, súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) vec opätovne prejednať, posúdiť platnosť a obsahovú nezávadnosť predloženej úverovej zmluvy, posúdiť spornosť skutkových tvrdení strán ohľadom čerpania úveru a jeho splácania, vykonať navrhnuté dôkazy na preukázanie sporných skutočností a vykonané dôkazy vyhodnotiť každý jednotlivito a vo vzájomnej súvislosti, následne na zistený skutkový stav aplikovať príslušné hmotnoprávne ustanovenia a vo veci opätovne rozhodnúť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

26. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).